

Nr 268.

Av herr **Östergren**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag till sjukkasseväsendets befrämjande m. m.

I anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 117, och förslaget till bestämmelser angående statsbidrag åt registrerade sjukkassor vill jag anföra följande.

I punkt 6 första stycket sid. 196 föreskrives skyldighet för överflyttning av sjukförsäkring, då medlem i statsunderstödd sjukkassa genom flyttning eller förändring av sjukkassas verksamhetsområde bliver mantalsskriven inom annan statsunderstödd sjukkassas gränser, så måste han överflyttas till den senare med rätt att inträda i den sjukhjälpsklass som närmast motsvarar den klass han förut tillhört. Detta kan komma att medföra för många ganska avsevärda förluster i rättigheter, i det att det icke föreskrives skyldighet för dessa sjukkassor att efter en viss bestämd regel inrätta flera sjukhjälpsklasser med sjukhjälp varierande mellan 1 till 8 kronor om dagen. Det kan nämligen tänkas, att sjukkassorna i städer och industrisamhällen komma att meddela sjukhjälp från det lägsta tillåtna till det högsta. Men i vederbörande kassor inom angränsande landskommuner däremot kan exempelvis meddelas endast 2 å 3 kronor om dagen som högsta sjukhjälp. Om en medlem då av en eller annan anledning kanske emot sin egen vilja på grund av bostadsbrist eller arbetslöshet nödgas avflytta för någon längre tid ifrån ett samhälle av förstnämnda slag, och ut till en landskommun, vars sjukkassa meddelar endast 2 å 3 kronor om dagen, och om medlemmen var sjukhjälpsförsäkrad i 7 eller 8 kronor, så går han ju förlustig en förmån som han kanske aldrig kan återvinna, för om han rätt återflyttar till något samhälle, där vederbörande sjukkassa meddelar högsta tillåtna sjukhjälp, så kanske han är för gammal eller hälsan försämrats, så att han icke kan vinna inträde i den klass han ursprungligen tillhörde. Detta bör på något sätt förebyggas, vilket kan ske på flera sätt, antingen genom att samtliga kassor åläggas skyldighet att inrätta visst antal klasser med för varje klass bestämt belopp. Ett sådant förfaringssätt tillämpas ju nu av rikssjukkassor, vilket varit särskilt värdefullt för såväl respektive kassa som dess medlemmar, vilka en eller flera gånger behöft flytta till annan plats i landet. Ett annat sätt vore att låta sådana medlemmar stå kvar i kassan på den ort han avflyttar ifrån, i de fall då icke kassan på den ort dit han flyttar uppfyller de fordringar som motsvara de rättigheter han förvärvat sig på avflyttningsorten. En sådan bestämmelse har ju föreslagits beträffande begravningshjälpen. Detta sätt är nu lagligen tillåtet, och tillämpas inom nuvarande

lokalkassor i ganska stor omfattning, och har inte vållat sådana obehag att systemet bör utdömas på bekostnad av medlemmarnas rättigheter.

I samma punkt sista stycket medges rätt för medlemmar i registrerad sjukkasse att vid upplösning av kassan vinna inträde i den statsunderstödda sjukkassan, dock före den 1 januari 1930. Men den tanken har ju inte varit främmande vid utarbetande av föreliggande bestämmelser, att kanske en del av de gamla sjukkassorna fortsätter att verka utan statsbidrag. Man kan tänka sig fall där någon kassa består av till mycket stor del unga medlemmar, vilka icke på grund av sin ungdom ha något att riskera av att å sin kassas sammanträde när frågan om kassans upplösning eller uppgående i den statsunderstödda kassan behandlas, yrka avslag samt får den majoritet som erfordras för att kassan skall fortsätta sin verksamhet, de kunna ju om det skulle misslyckas med kassans fortbestånd ändå efter den 1 januari 1930 vinna inträde i den statsunderstödda kassan om de äro under den bestämda högsta inträdesåldern och fortfarande äro friska. Men så ställer det sig inte för den del av medlemmarna som till nämnda dato har överskridit den åldern. De kunna inte vinna inträde i den statsunderstödda kassan, om de äro mantalsskrivna på samma ort som deras gamla kassa arbetar därför att icke deras kassa beslutat upplösas för att uppgå i den statsunderstödda sjukkassan. I sådana fall borde det beredas möjlighet för dessa som icke vunnit majoritet inom sin kassa för övergång, att som enskilda medlemmar mot uppvisande av protokollsutdrag, utvisande att de reserverat sig emot ifrågavarande beslut om kassans fortsatta arbete utan statsbidrag, att en sådan grupp må hava samma rätt till övergång, som om kassan i sin helhet övergått.

Med hänvisning till det anförda får jag hemställa,

att riksdagen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 117 ville besluta att i bestämmelserna för statsunderstödd sjukkasse införa bestämmelse om skyldighet för dylik sjukkasse

1:o) att meddela sjukhjälp i sex klasser, med 1 krona i första klass, 2 kronor i andra klass, 3 kronor i tredje klass, 4 kronor och 50 öre i fjärde klass, 6 kronor i femte klass, samt 8 kronor i sjätte klass;

2:o) att i punkt 6 sista stycket göres följande tillägg:

Även sådana medlemmar, vilka äro mantalsskrivna inom denna kassas verksamhetsområde, men vars sjukkasse beslutat avslå förslag om upplösning samt anslutning till statsunderstödd sjukkasse, vilket ifrågavarande medlemmar reserverat sig emot och styrkes genom protokollsutdrag.

Stockholm den 5 mars 1926.

Th. Östergren.